

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ . . . Φρ. Λρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Ἡ ὅσα αἰτήσεις ἀπευθύνεται :
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀ θ ῆ ν α ς

ΕΤΟΣ ΕΚΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 τρέχοντος Σθρίου 1897 μέχρι 15 Σεπτεμβρίου 1898· καὶ ὀφείλουν οἱ αἰτοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστέλλωσι συνδρομὴν διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα μόνον.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐξαεταετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

πρόσφυγες διὰ τριῶν σημείων
Οἱ Θεσσαλοὶ καὶ ὑπὸ τὴν ὑποταγὴν τῶν Ἑλλήνων καὶ Εὐρωπαίων ἀντιπροσώπων ἐπανερχόμενοι εἰς τὴν ἀτυχὴ αὐτῶν πατρίδα ἣν πατεῖ εἰσέτι ὁ ἐχθρικός πούς καὶ ἀμαρτὴν ὁ προαιώνιος τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐχθρός. Εἶνε λυπηρὸν τὸ θέαμα τῶν ἀτυχῶν τούτων πλυσμάτων ἅτινα ἐπανερχόμενοι εἰς τὴν πατρίδα τῶν ἀπλῶς ὅπως κατασκευασμένοι ὑπὸ τὴν πατρικὴν καλύβην καὶ εὖρωσιν ἐκεῖ ἀνακούφισιν τῶν δεινῶν καὶ τῶν στερησέων τὰς ὁποίας ἐπὶ ὅκτῳ μῆνας ὑφίστανται περιφερόμενα ἀπὸ μίαν εἰς ἄλλην πόλιν, ὑφιστάμενοι τὴν ἐπὶ ἡμερῶν τοῦ θερικοῦ θάλασσας καὶ τὰς καταστροφὰς τῶν βροχῶν καὶ τοῦ τραχυτάτου χειμῶνος ὅστις πρὸ μῆνός ἐπὶ ἡλθε ἀνεπίστως δριμύτατος. Ἐκεῖ δὲ μεταβαίνοντες εὐρίσκουσι τὰς οἰκίας αὐτῶν κατεστραμμένας, τὰ ὑπάρχοντά των διηρησμένα, ἐν ἐνὶ λόγῳ τὰ πάντα ἄρδην ἀνατραπέντα. Τί ὅμως ἡδύναντο νὰ πράξωσιν ; Ἐπὶ ὅκτῳ μῆνας ἐξηντλήθησαν καὶ προτιμοῦν νὰ ἀποθάνουν τοῦλάχιστον παρὰ τοὺς τάφους τῶν πατέρων των, πλησίον συγγενεῶς τινος καὶ νὰ ψαλλῶσιν αἱ νεκρώσιμοι εὐχαὶ ὑπὸ τοὺς θόλους τῆς συληθείσης καὶ βεβηλωθείσης ἐκκλησίας, ἀφοῦ ὁ ἐχθρὸς οὔτε ἐφυγεν οὔτε ὡς πιστεύεται θὰ φύγῃ τόσον εὐκολὰ ἐκ Θεσσαλίας, ὡς πιστεύομεν ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες εἰτινες ἀπεδείχθημεν κατὰ τὰς παρούσας περιστάσεις ὁ μωρότερος λαὸς τῶν ἐθνῶν τῆς Ἀνατολῆς.

Ὁ πόλεμος ἀπεκάλυψε τὴν γυνότητα ἡμῶν τὴν ὁποίαν μέχρι τοῦδε ἐσκεπάζομεν, ὡς οἱ μεγαλείτεροι ἀγύρται, πολὺ ἐπιτηδείως, δι' ἐπικλήσεων πρὸς τὰ ὅσα τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ διὰ λόγων σοβαρῶν καὶ κενῶν οὐσίας καὶ πραγματικότητος. Διὰ τὸν λόγον καὶ μόνον τῶν ρητόρων ἐφθάνομεν μέχρι Κων(σταντινῶν) πόλεως καὶ ἀφοῦ ἐστήνετο ἐκεῖ ἡ ἑλληνικὴ σημαία ἐπροχωροῦμεν πέραν πρὸς τὸν Εὐξείνιον πόντον, ὅπου, ὡς ἰστορεῖται, ἐβασίλευσεν ὁ τελευταῖος Ἕλληνας αὐτοκράτωρ· εἶτα ἐξετείνομεν τὰς χεῖρας ἡμῶν πρὸς τὴν Ἡπειρον τὰς νήσους καὶ τὴν Μακεδονίαν· ἐτοιμοὶ νὰ τιμωρήσωμεν τὴν θρασυτητα τῶν Σέρβων καὶ Βουλγάρων ἂν ποτε ἐτόλμων νὰ παρακωλύσωσιν ἡμᾶς ὅπως ἐκπληρώσωμεν τὰ προαιώνια ὄνειρα· ἐπὶ ἐβδόμηκοντα ἔτη ἐπλάττομεν αὐτὰ τὰ ὄνειρα καὶ ἐσχεδιάζομεν αὐτὸ τὸ μέγα ἐπιχειρήμα ὅπως κατορθώσωμεν νὰ φέρωμεν τὸν ἐχθρὸν μέχρι Λαμίας καὶ νὰ βλέπωμεν τοὺς πρόσφυγας Ἡπειρώτας καὶ Θεσσαλοὺς νὰ ἐπανερχόμενοι εἰς τὰς πατρίδας των τὰς καταστραφείσας καὶ νὰ ρίπτονται δέσμοι εἰς τὰς φυλακάς· κατορθώσαμεν δὲ τοῦτο διότι μόνον διὰ λόγων εἰργαζόμεθα, ἐνῶ διὰ τῶν ἔργων κατεστρέφομεν πᾶν ὅ,τι ἡδύνατο νὰ ἀποβῇ χρησίμους καὶ ὠφέλιμος τῇ πατρίδι· ἐάν ποτε παρουσίασθαι τις δυνάμενος νὰ ἐργασθῇ ὑπὲρ τῆς

ἐν ἡμερῶν τοῦ ἐθνους καὶ ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως αὐτοῦ προσεπαθήσαμεν νὰ πικράνωμεν αὐτὸν καὶ νὰ καταστρέψωμεν τὰ ἐθνοφελῆ αὐτοῦ ἔργα. Ἀποτέλεσμα τῆς ἄφρονος ταύτης διαγωγῆς εἶνε ἡ σημερινὴ κατὰστασις.

Ἀλλὰ καὶ σήμερον ἐπισκοποῦντες τὰ πράγματα δὲν βλέπομεν τίποτε νὰ γίνεταί διαφορετικὰ ἀφ' ὅ,τι ἄλλοτε ἐγίνετο. Ὅ,τι συνέβαινε τότε τὸ ἴδιον καὶ σήμερον. Οἱ βουλευταὶ καὶ τότε ἐρουσφετολόγουν καὶ νῦν συγκεντροῦσι τὴν προσοχὴν αὐτῶν νὰ διακρίνωσι τίς τῶν ἐν τῇ βουλῇ κομματάρχων θὰ ὑπερισχύσῃ κατὰ τὴν αὐρινὴν ἢ μεθυρινὴν συνεδρίασιν· ἵνα ταχθῶσι μετὰ τὴν μερίδα αὐτοῦ καὶ καταλάβωσι τὴν ἐξουσίαν μετὰ προδιαθέσεων ὅπως ἐκνοποιήσωσι τοὺς φίλους καὶ λυμηνθῶσι τὸ δημόσιον ταμεῖον.

Ἐνῶ δὲ εἰς τοιαύτην οἰκτράν εὐρίσκονται τὰ ἑλληνικὰ πράγματα κατὰστασις, ἐνῶ οἱ Θεσσαλοὶ μεταβαίνουσιν εἰς τὴν πατρίδα των ὑπὸ τὸ ξίφος τοῦ ἐχθροῦ, ἐνῶ ἐν τῇ βουλῇ ἀμιλλῶνται τίς νὰ καταλάβῃ τὴν ἀρχὴν οὐχὶ πρὸς σωτηρίαν τῆς πατρίδος ἀλλὰ πρὸς σωτηρίαν τῶν κομματῶν, ἐν τε τῇ διοικήσει, τῷ ναυτικῷ, τῇ δικαιοσύνῃ καὶ τῷ στρατῷ ἀποκαλύπτονται ὅτε μὲν καταχρήσεις ὅτε δὲ ἄλλαι ἐλλείψεις αἵτινες ἐμποιοῦσι φρίκην καὶ προξενοῦσι ἀλγεινὴν ἐντύπωσιν εἰς τὸν ξένον κόσμον.

Ἀποστρέφοντες τὸ πρόσωπον ἀπὸ τὴν σαπρίαν ταύτην, ἥτις κατέκλυσε τὸ ἑλληνικὸν δημόσιον, ρίπτομεν τὸ βλέμμα ἡμῶν πρὸς τὴν ἡρωικὴν νῆσον τῆς Μεσογείου, ἐκεῖ εἰς τὸ περιώνυμον Ἀρκάδιον, ὅπου συνῆλθον οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτῆς νὰ ἀγιάσωσι τὴν σημαίαν τῆς αὐτονομίας. Οἱ Κρήτες καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἐδικαίωσαν τὴν πρὸς αὐτοὺς ἐκτίμησιν· ἐδείχθησαν ὑπερτεροὶ τῶν διπλωματῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀπέδειξαν, ὅτι ἐνούμενοι μετὰ τῆς ἐλευθερίας Ἑλλάδος ἤθελον φυτεῦσαι εἰς αὐτὴν τὴν φιλοπατρίαν, τὴν εὐφροσύνην καὶ τὴν ἀντίληψιν, ἥτις τοὺς διακρίνει καὶ θὰ ἡδύναντο νὰ ἐκτοπίσωσι τὴν ἐπιπολαιότητα καὶ τὴν μωρίαν, ἥτις ἐπιπολάζει εἰς τὴν ἐλευθερὰν Ἑλλάδα. Ἀφοῦ ἐν τῇ συνελεύσει αὐτῶν ἀπεδείχθησαν μετὰ λύπης τὴν αὐτονομίαν, μὴ οὐσης δυνατῆς τῆς ἐνώσεως μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος, ἀπῆλθον εἰς Ἀρκάδιον, ἵνα ἐκεῖ ὑψώσωσι τὴν σημαίαν τῆς αὐτονομίας. Ὁ ἀρχιεπίσκοπος Διονύσιος, Κρήτης καὶ αὐτός, πρῶτον προσεφώνησε τοὺς ἀντιπροσώπους καὶ εἶτα ἠλόγησε, διὰ προσευχῆς καὶ ἐπικλήσεως πρὸς τὸν Ὑψίστον, τὴν σημαίαν τῆς Κρήτης, ἥτις εἰκονίζει τὸ πένθος, διότι πένθος ἔχουν οἱ Κρήτες μὴ ἐνωθέντες. Ἡ προσφώνησις πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους εἶνε ἀριστοτέχνημα λόγου, εἶνε ἀπόρροια φιλοπατρίας καὶ γνώσεως τῶν πραγμάτων. Ὁ ἀρχιεπίσκοπος ὠμίλησεν ὡς Κρῆς λυπούμενος διὰ τὰ παθήματα τῆς πατρίδος του, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ ὁ καλλίτερος πολιτικὸς θὰ ἐξήλεγε τὸν σεβασμιώτατον· καὶ ἡ πρὸς τὴν σημαίαν προσφώνησις εἶνε ἐφάμιλλος τῆς προηγούμενης.

Οὕτως οἱ Κρήτες ἀπεδέχθησαν προσωρινῶς τὴν αὐτονομίαν ἄχρις οὗ ἀνατεῖλῃ εὐδαιμόνεια ἡμέρα καὶ ἴδωσι τοὺς πόθους των ἐκπληρωμένους. Ὡς ἐν τῷ πολέμῳ οὕτω καὶ ἐν τῇ διοικήσει τῆς αὐτονομίου πλέον πατρίδος των θὰ διακριθῶσιν. Ἰσως δώσωσι καὶ εἰς τὴν σαπίσασαν Ἑλλάδα παράδειγμα καλῆς διοικήσεως καὶ δικαιοσύνης, καὶ αἰσχυρθῶσιν οἱ δημαγωγοὶ τῶν

Ἀθηνῶν νὰ συνεχίσωσι τὴν ὀλεθρίαν διὰ τὸ ἔθνος πολιτικὴν αὐτῶν.

ΤΑ ΕΝ ΚΡΗΤΗ

Ἡ συνέλευσις τῶν Κρητῶν ἐν πλήρει δημοφιλίᾳ προέβη εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ προεδρίου αὐτῆς. Τῇ δὲ 19 Ὀκτωβρίου ἅπαντες οἱ ἀντιπρόσωποι μετέβησαν εἰς τὴν μονὴν τοῦ Ἀρκαδίου ὅπου μετὰ τὴν λειτουργίαν ὁ ἐπίσκοπος Διονύσιος, παρόντων πάντων τῶν πληρεξουσίων καὶ πολλοῦ λαοῦ ἀπήγγειλε λόγον· μετὰ ταῦτα πρὸς τὴν μεγάλην θύραν τῆς Μονῆς καθ' ἣς κατὰ τὸ 1866 ὅλη ἡ ὀργὴ τοῦ Μουσταφᾶ πασᾶ ἐσχύθη ἐγένετο ὁ ἀγισμὸς καὶ ἡ γιάσθη ἡ σημαία τῆς Κρητικῆς πολιτείας. Κατὰ τὴν ἱεροτελεστείαν ὁ ἐπίσκοπος ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Ὑψίστον δέησιν. Ἡ σημαία τῆς Κρητικῆς πολιτείας περιβάλλεται γύρωθεν ὑπὸ πένθους, εἰς τὸ μέσον ἔχει μέγαν μέλανα σταυρὸν καὶ εἰς τὸ ἀριστερὸν ἄνω ἄκρον τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν. Καλλιτέρας ἐμπνεύσεις δὲν ἡδύναντο νὰ ὑπάρξῃ ἐκ τοῦ λόγου τοῦ ἐπισκόπου ἐρασιζόμεθα τὰς ἐξῆς περιγραφάς.

Φίλτατα τέκνα, φίλοι ἀδελφοί !

Χαίρουσα ἡ Ἐκκλησία δεξιούται ὑμᾶς σήμερον, τὰ τῆς πατρίδος γεννήματα καὶ ἐαυτῆς θρέμματα. Χαίρουσα βλέπει ὑμᾶς τοὺς ἐξ ἀπάσης τῆς Κρήτης ἐκ προσώπου πάντων τῶν Κρητῶν συνεληθόντας ἐνταῦθα, ἵνα θῆτε τὰ θεμέθλα νέου πολιτικοῦ ἰδρύματος, ἐν τῇ αἵματοβάπτῳ ἡμῶν πατρίδι. Καὶ ἡ χαρὰ αὐτῆς εἶνε ἐτι μᾶλλον μεῖζων, καθόσον ἡ ὁμόνοια ἡ βασιλεύουσα ἐν ὑμῖν, ὠδίνει τὴν εἰρήνην ἥτις εἶναι ἡ διηνεκὴς εὐχὴ αὐτῆς.

Εὐλογητὴ λοιπὸν ἡ ἡμέρα αὕτη.

Πάντες καλῶς γινώσκομεν, καὶ ἐν ὁδῷ ψυχικῇ συναισθανόμεθα, ὅτι ἡ ἡμέρα αὕτη δὲν εἶνε ἡ ἡμέρα, ἣν ἐπόθησαν οἱ πατέρες ἡμῶν, δὲν εἶνε ἡ ἡμέρα, ὑπὲρ ἧς χιλιάδες προγόνων ἡμῶν ἐσφαγιάσθησαν, γυναῖκες ἠτιμάσθησαν, παῖδες ἐξηνδραποδίσθησαν. Δὲν εἶναι ἡ ἡμέρα ἐκείνη, ἀλλ' εἶνε ἡ ἡμέρα τῆς ἡμέρας ἐκείνης. Διελύθη τὸ πυκνὸν σκότος τῆς ἀγρίας νυκτός, ἣν μόνον τὸ ὠχρὸν καὶ ἀμυδρὸν τῆς ἡμισελήνου ἐρώτιζε φῶς, καὶ ἡ ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς κοινωνικῆς ἐν ἡμερῶν ἡμέρας ὑποφώσκει.

Ὁ αἰώνιος ἔρως τῶν γενναίων ἐκείνων τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος ὁπλιτῶν, ὁ ἔρως πρὸς τὴν ἐλευθερίαν, τὴν ἐντελὴν δὴλον ὅτι ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῆς τυραννικῆς δυναστείας καὶ τὴν ἐθνικὴν τῆς πατρίδος ἡμῶν ἀποκατάστασιν, ἡρξάτο πραγματούμενος. Ἡμεῖς δὲ ἡδὴ, τὰ τέκνα ἐκείνων προσηστυσόμεθα τὸ εἶδός των τῆς λατρείας αὐτῶν, τὰ ὑποκείμενα τῶν ὁνείρων αὐτῶν, τὴν φασφόρον θεάν, τὴν ἐλευθερίαν. Καὶ συνηγμένοι ὡς, ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τῆς ἐκκλησίας ἡτυχαστήριῳ, ἐν ᾧ πρὸς τριακονταετίας ὕψιστον ἡ φιλοπατρία αἰσθημα τῆς πατρίδος ἐφῆψατο καὶ ὁ μέγιστος ἐκείνος τῆς πεφιλημένης ἡμῶν πατρίδος ἐξέθερε βωμὸς, καὶ παριστάμενοι πρὸ τοῦ μικροῦ ἐκείνου μνημείου περὶ ὃ περιίπτανται αἱ μεγάλα ψυχὰ τῶν ἐκεῖ ἀποκαίμενων ἱερῶν τῆς θυσίας τοῦ Ἀρκαδίου λειψάνων, δὲν ὑβρίζομεν οὐδὲ ἀσεβοῦμεν εἰς τὸ ἔργον αὐτῶν, οὐδ' ἀποτασσόμεθα ταῖς ἀρχαῖς αὐτῶν ταῖς ἐθνικαῖς, ἀς καὶ ἐκεῖνοι παρὰ γενεὰ

προγενεστέρως παραλαβόντες, εις γενεάν μεταγενεστέρην, τὴν ἡμετέραν παρέδωκαν.

Τῆς Θείας ἀντιτάξεως ἡ πλάστιγγς, τῆς διοικήσεως εἶχεν ἐκλίπει τὸ σκοπός. Τὰ πάντα τέλος ἐν ἡμῶν χάρις. Καὶ ἐκ τοῦ χάριτος τούτου ὑμεῖς θέλετε ἀναπλάσει καὶ δημιουργήσει τὸν ἡμέτερον κόσμον, τὴν φίλην πατρίδα. Ὑμῖν τε καὶ ἡμῖν αἱ μέλλουσαι γενεαὶ ἡ θέλουσι ἀπονεύειν φόρον εὐγνωσύνης ἡ θέλουσι ἐπιρρίπτει λίθον δικαίου ἀναθήματος. Τὰ ἀνὰ τὴν γῆν τῆς περιλήψεως πατρίδος κατεσπαρμένα μαρτυρικά ὅσα θέλουσι ἀναβλαστῆσαι τὸ μέγα καὶ καρποφόρον τῆς ἐλευθερίας ἐθνικὸν δένδρον, ἀλλὰ θερμαινόμενα ὑπὸ τῆς ἀγάπης ὑμῶν, ἀναυωγοῦνται ἀπὸ τοῦ ἐν ὑμῖν ἀγνοῦ καὶ ἀδόλου αἰσθήματος τῆς αὐτῆς πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὸ ἔθνος ἡμῶν ἀγάπης ὑπὸ τῆς καὶ αἱ ψυχὰς καὶ αἱ καρδίαι ἐκείνων διακαίμεναι μηδὲν ἐλογίζοντο πάντα, καὶ τὰ ἴδια σώματα νεκρὰ κατέρριπτον χυμῶν, ἵνα τὴν νεκρὰν πατρίδα ἀνυψώσιν καὶ ἀναστήθωσιν.

Τοῦ σήμερον ἡ σημαία τῆς αὐτονομίας καὶ τῆς νέας Κρητικῆς πολιτείας ἀνυψοῦται ἀγνῇ καὶ εὐλογημένῃ ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας. Ἡ ὑσπληγὴς ἐπέσεν. Εὐτυχεῖς ἡμεῖς ἐὰν ὑπερπερήσαντες τὸ σταθὸν ἀνακηρυχθῶμεν νικηταί. Καὶ ἤδη ὁ ἱεὺς τῶν πατέρων ἡμῶν ψυχὰς, ὅσαι κατὰ τὴν ὥραν ταύτην περιέπασθε περὶ τοῦ ἱεροῦ τούτου τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς πατρίδος χώρου, μὴ ἀποστρέψετε ἀπ' ἡμῶν τὰ πρόσωπα ὑμῶν, διότι ἡμεῖς συνηρημένοι ἐσμὲν τοῖς παροῦσι καιροῖς ἁλλήλων τεινομένων ὑδὸν τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν πορείας. Καὶ ὑμεῖς καὶ ἡμεῖς πρὸς τὸν αὐτὸν οἰκοκροτούμενον ὅρον, καὶ ἵνα αἰσίως προσορμισθῶμεν ἐπὶ ἀσφαλῆς ἡμῖν τὰς ἡμετέρας πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν δεήσεις. Μὴ μακρυνεσθε ἀπ' ὑμῶν. Ἡ ἐν ἡμῖν μνήμη τὸν θυσιῶν καὶ τῶν ἀγώνων ὑμῶν ἐσεται ἡμῖν ὁ σωτικὸς φάρος, ὅστις ἀπεργαλίσσεται θελὲν ὁδηγήσει ἡμᾶς πρὸς τὸν λιμένα τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως.

Εὐτυχεῖς ἡμεῖς ἐὰν ἀξιοθώμεν νὰ φωνήσωμεν τὸ—προσωμίσθημεν—.

Ἡ δὲ ἐπὶ κλησίαι πρὸς τὸν Κύριον ὑπὲρ τῆς σημαίας εἶχε ὡς ἐξῆς:

Κύριε καὶ Θεὲ τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ χειρὶ κραταίει ἐκ τῆς δουλείας Φαραὼ λυτρωσάμενος, καὶ δι' ἐρήμιον, διὰ γῆς ξηρᾶς καὶ ἀνύδρου εἰς γῆν τὴν ῥέουσαν μέλι καὶ γάλα ὁδηγῆσαι ὁ τοὺς πατέρας ἡμῶν, λαὸν ἡγαγόντων τῷ Γίῳ τῷ μονογενεῖ σου κληρονομήσαντες πρὸς κήρυξιν τοῦ Εὐαγγελίου αὐτοῦ· ὁ δὲ τὰς αὐτοῦ ἀμαρτίας δουλείας σκληρᾶς δουλομαίνων τὸν λαόν σου τούτων καὶ δι' αὐτῆς ὡς διὰ πυρὸς ἐξαγίνισας ὁ τῷ θεράποντί σου Μωϋσῇ ἐνταλνόμενος ἵνα τὰς αὐτοῦ χεῖρας ἀπ' ὅρου ὑψηλοῦ εἰς τοῦτον σταυρὸν ἐκτείνει καὶ δι' αὐτῶν ἐπαρρηγνὴ τὸν πολεμοῦντα Ἰσραὴλ πρὸς κατατροπῶν τοῦ Ἀμαλῆ· ὁ τῷ θεράποντί σου Κωνσταντίνῳ τῷ Ἰσχυροτάτῳ βασιλεῖ τὸ σύμβολον τῆς δόξης τοῦ Γίῳ σου, τὸν τίμιον σταυρὸν ἐν οὐρανῷ διατυπώσας καὶ δι' αὐτοῦ νικᾷν ἐντεταλόμενος αὐτῷ, δι' οὗ καὶ τὸν Μαξέντιον κατέβαλε, καὶ οἱ διαδεχόμενοι τούτον πιστοὶ βασιλεῖς σου νίκας ἤρσαντο κατ' ἐναντίον ἐχθρῶν. Αὐτὸς καὶ νῦν Δέσποτα ἐκτείνει τὴν χεῖρά σου τὴν δεξιάν ἐπὶ τὸ σῆμα τοῦτο, ὅπως οἱ δοῦλοι σου σύμβολον τῆς ἀρχῆς ἦν, ἐν ταῖς ἀνιχνύσασιν σου βουλαῖς, ὅπως καὶ αὐτῆς ἐρ' ἡμᾶς διευθύνων. Καὶ ἐστὼ ἡμῖν τε καὶ τοῖς μεθ' ἡμᾶς ἀντὶ τοῦ βότρου ἐκείνου, δι' οἷ καὶ κατασκοποῖ τοῦ Ἰσραὴλ ἐκ τῆς ἐπηγγελμένης γῆς ἀπεκόμεσαν παρορμηθέντες πρὸς ἀγάπην καὶ ἀφασίαν πρὸς τὴν γῆν ἐκείνην, ἧς τὸ ἐξέδωκεν καὶ κεφαλὴ καὶ κορυφὴ ὑπάρχει τὸ ἡμέτερον σῆμα. Γένοιτο!

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Ἐξ Ἰωαννίνων ἀνεχώρησαν εἰς τὰ Βιτωλία τέσσαρα τάγματα στρατοῦ ἀνατολιτῶν μετὰ 18 πεδινῶν πυροβόλων, ἐξ ὧν τὰ δύο ἐξ Ἀγίου Σαράντα ἕτερα δύο τάγματα ἀνεχώρησαν ἐκ Μετσόβου διὰ Βιτωλία.

Πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν ὁ ἐν Ἰωαννίνοις ἱατρός καὶ Ἑλληγνὴ ἱατρός κ. Γεργ. Σταυρίδης πρὶν ἀποβιβασθῇ εἰς Πρέβεζα ὑπεχρεώθη νὰ υπογράψῃ αἴτησιν δι' ὅδεσται νὰ γίνῃ ὁθωμανὸς ὑπὸ ἡγεσίας, ἄλλως ἡ ἀποβίβασις δὲν τῷ ἐπιτρέπετο.

Τί φρονεῖται κύριε Ζαΐμη; θὰ ἀφῆσθε τὸ ζήτημα νὰ παρέλθῃ ἀπαρητήρητον.

Ὡς αὐτὸς ἐν Ἰωαννίνοις ὁ κ. Βορναζής προσελήλυθ' εἰς τὴν ἀστυνομίαν ὅπου ἐδελώθη αὐτῷ ἡ νὰ παρατηρήσῃ τῆς ἐλληνικῆς ὑπηκοσύνης ἡ θὰ φυλακισθῇ· ὑπέγραψε δὲ καὶ αὐτὸς ὅτι δέχεται τὴν ὁθωμανικὴν ὑπὸ ἀντιπρόσθετον.

Ἡ δίκη τῶν χωρικῶν Λούρου ἤρχισεν ἐν Ἰωαννίνοις. Κατηγοροῦνται ἐν ὅλῳ 36 ἐν οἷς καὶ δύο ἱερεῖς. Μάρτυρες κατηγορίας παρουσιάσθησαν μόνον ὁθωμανοὶ στρατιῶται. Πεποιθῆσις ἐπικρατεῖ ὅτι ἅπαντες θὰ καταδικασθῶσιν εἰς τὴν ποινὴν τοῦ ἀπαγχονισμοῦ. Οὐδεὶς δύναται νὰ παρήσῃ αὐτοῖς βοήθειαν ἐν τῇ δυστυχίᾳ τῶν ταυτῶν.

Ὁ Γενικὸς τοῦ Βιλαετίου Ἰωαννίνων Διοικητὴς Ὁσμὰν πασᾶς ἐπισκέψατο πάντα τὰ νοσοκομεία, ἐπισκεψάμενος πάντας τοὺς ἐν αὐτοῖς νοσηλευμένους στρατιώτας ἐρωτῶν αὐτοὺς περὶ τῆς υγείας των καὶ παραμυθῶν αὐτοὺς, διατάξας συγχρόνως τοὺς ἀρμόδιους, ὅπως ἀναπληρωσῶσιν ἐλλείψεις τινάς, ἂς παρετήρησαν ἐν τισὶ τῶν νοσοκομείων.

Ὁ ἀπὸ τινος πρὸς καταδιώξιν τῶν ληστῶν καὶ ἐξέτασιν πραγμάτων τινῶν εἰς Πρεμετὴν μεταβὰς ἀρχηγὸς τῆς χωροφυλακῆς τοῦ Βιλαετίου συνταγματάρχης Εἰσακ πασᾶς, ἀποπερατώσας τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ ἐπανέκλινεν εἰς Ἰωαννίνα.

Ἐπικυρωθέντος παρὰ τοῦ Σεχουλίσλα-μάτου τοῦ διορισμοῦ τοῦ ὡς μουρτῆ Ἰωαννίνων ἐκλεγέντος Σοφοῦ. Ἀβδουραχμὰν ἱερέων, ἀφίκετο τὸ περὶ τούτου μενσούριον, δι' οὗ ἐπιτρέπεται αὐτῷ ἡ ἐξακρίσις τοῦ ἱεροῦ ἐπαγγέλματος τοῦ.

Συνέστη καὶ ἐν Φλαμπουρίῳ τοῦ Ζαγορίου τηλεγραφικὸς σταθμὸς καὶ ἤρξατο ἡ τηλεγραφικὴ μετ' αὐτοῦ ἀνταπόκρισις.

Ἐν Κόνιστῃ τὴν νύκτα τῆς Πέμπτης πρὸς τὴν Παρασκευὴν, 12—13 παρελθόντος Σεπτεμβρίου, ἐνέσκηψεν αἰρηθῆναι ἀποδιδόσθαι καὶ πρωτακόστος εἰς τὰ μέρη ἐκείνα θύελλα, συνοδευομένη ὑπὸ ραγδαίας βροχῆς, χαλάζης καὶ διαρκείας ἐπὶ 3 σφεδρὸν ὥρας. Ἐκ τῆς σφοδρότητος τοῦ ἀνέμου κατέρριπτον 1 οἰκία, καὶ ἀνετράπησαν πρόρριζα πολλὰ δένδρα. Εὐτυχῶς ὅμως οὐδεμία ἀπώλεια ἀνθρώπου ἢ ζώων συνέβη.

Αἱ εἰς Παραμυθίαν καὶ Κόνισσαν συγχροτηθεῖσαι κατὰ τὸ εἰρηθὲς ἰτήσιν ἐμπορικὰ πανηγύρεις Λαμπόβου καὶ Παζροπούλου διεξήχθησαν μεθ' ἀπάσης τῆς ἡμέρας καὶ τάξεως, οἱ δὲ εἰς αὐτὰς συρρέοντες ἐμπορεῖ καὶ λοιποὶ διεαγόντες τὰς ἐμπορικὰς καὶ λοιπὰς αὐτῶν ὑποθέσεις, ἐπανέκλιναν ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ εἰς τὰς ἐστίας αὐτῶν.

Ἐπιτραπέσις παρὰ τοῦ ὑπουργείου τοῦ ἐμπορίου καὶ δημοσίων ἔργων τῆς ἐπισκοπῆς τῆς μετὰ Πρεβεζίας καὶ Λούρου ἐμαρτυροῦν, ἤρξαντο μετὰ μεγίστης δραστηριότητος αἱ πρὸς τοῦτο ἐργασίαι.

Ὁ ἐν Ἰωαννίνοις ὑποπρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας κ. Καρλιε ἀνεχώρησε μετὰ βαλὼν πρὸς ἀδελφὴν ἑλληνικήν. Κατὰ τὴν ἀπουσίαν αὐτοῦ θέλει διευθίνει τὰ τοῦ Προξενείου ὁ διερμηνεὺς αὐτοῦ κ. Ἰωάννης Λάμπας, ὅστις πάντοτε διεξήγαγε μετὰ δραστηριότητος τὰ ἀνατεθέντα αὐτῷ καθήκοντα.

Ὁ στρατιωτικὸς διοικητὴς Ἀγίων Τεσσαράκοντα ἀναγγέλλει εἰς τὴν στρατιωτικὴν τοῦ Βιλαετίου Διοίκησιν ὅτι ὁ ἐκ τῶν ἐμπόρων Ἀγ. Τεσσαράκοντα Κουράνας προσήνεκεν διὰ τὸν ἐκεῖ στρατὸν 50 ζεύγη ταχυροχίων τῶν Ἰωαννίνων, ἅτινα διενεμήθησαν εἰς τὸν στρατὸν.

Ἐν Βερολίῳ τὴν νύκτα τῆς 12—22 Ἰουλίου περὶ ὥραν 8 καὶ 45 λεπτά συνέβη ἐν Γουόνιστῃ ἀρκετὰ ἰσχυροὶ καὶ διαρκῆ σεισμοί, ἄνευ τινὸς δυσχερείου.

Ἡ ἐπὶ τῶν δημοσίων ἔργων ἐπιτροπὴ τοῦ Βιλαετίου γνωστοποιεῖ ὅτι, ἐκ κατὰ τὸν νόμον ἐκ τῶν ὑποχρεωμένων εἰς τὰς ἐργασίας τῆς ἡμοδοσίας δὲν νὰ εἰσπράττονται δι' ἑκάστον ἄτομον ἀντὶ τῆς προσωπικῆς αὐτοῦ ἐργασίας 12 γρ. ἐν περιπτώσει δὲ μὴ πληρωμῆς αὐτῶν ἐντὸς τοῦ ὁρισμένου χρόνου γρ. 18, ἐγνώσθη δὲ ὅτι ἡμῶνδε τινες καὶ μισθωτὰ εἰσπράττονται ποσὸν ἀνωτέρου τοῦ ὁρισμένου. Πρὸς παρακώλυσιν τῶν τοιούτων καταχρήσεων δὲν ἡ εἰσπραξίς των χρημάτων νὰ γίνηται συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ νόμου, ἐὰν δὲ τις ἤθελον εἰσπράξῃ τι πλεον τοῦ ὁρισμένου ποσοῦ θέλει τιμωρηθῇ κατὰ τὸν νόμον.

Παρουσία ὄντων τῶν ἀρχῶν ἀνεγνώσθη ἐν Ἰωαννίνοις τὸ φερμανὸν δι' οὗ διορίζεται γενικός διοικητὴς ὁ Ὁσμὰν πασᾶς· εἶχε δὲ ὡς ἐξῆς:

«Εὐμὴρ-Ὀυλ-Ὀμμερά, Περνιδοξ, ἔχει τιμὴν καὶ ἀλλήλους, περὶ δὲ καὶ περικλεῖ, ἐκ τῶν διακεκριμένων Στρατηγῶν Μου, Διοικητῆς τῆς Β' αἰς μεραρχίας τοῦ Ἀυτοκρατορικοῦ Μου στρατιωτικοῦ σώματος Ἰωαννίνων νῦν δὲ ἐπιφορτισμένον διὰ τῆς χάριτος Μου τῇ Γενικῇ συνάμῃ δὲ καὶ Στρατιωτικῇ Διοικήσει τοῦ Βιλαετίου Ἰωαννίνων, ἀπολαμβάνων καὶ φέρων τὰ ὑψηλὰ παράσημα τοῦ «Ὁσμάν» ἀδμαντοκολλήτου καὶ «Μεζι-τιέ», πρώτης τάξεως, Ὁσμὰν πασᾶς, διανωσθεῖς διὰ τὸ κλέος, ἅμα τῇ ἀφίξει τοῦ Ὑψηλοῦ Ἀυτοκρατορικοῦ Μου Διατάγματος, γνωστὸν ἔστω Σοι, ἐπὶ, ἐπειδὴ τὸ Βιλαετίον τῶν Ἰωαννίνων κέντηται σπουδαίως μετὰ τῶν θεορροουμένων Ἀυτοκρατορικῶν χωρῶν, ὁ Ἀυτοκρατορικός Μου πῶλος καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιτελείας τῆς ἐπιμερίας καὶ ἀνέσεως τῶν ἐν αὐτῷ οἰκούντων καὶ διαμενόντων κατοίκων καὶ πιστῶν Μου ὑπακόων πάσης τάξεως, καὶ ἡ συμπλήρωσις πάντες συνεισφέρουσιν εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἡσυχίας καὶ ἀσφαλείας αὐτῶν. Δι' ἡν ὁ Ὁσμὰν πασᾶς, ὡς κεκτημένος τ' ἀπαιτούμενα προσόντα, κεκτημένος τῆς γνώσεως τοῦ τρόπου τοῦ διοικῆσαι καὶ διευθίνειν τὰς κοινὰς ὑποθέσεις, καὶ συνεγὼς τὴν ἱκανότητα τῆς ἐφαρμογῆς τῶν καθυστάτων νόμων καὶ κανονισμῶν τῆς δικαιοσύνης συμφώνως ταῖς σωτηριώδεις Ἀυτοκρατορικαῖς Μου προθέσεσι, συνοδῶν τῇ ἐκδοθείσῃ τῇ δεκάτῃ τῆς Σελήνης Γεμαζουλεδὲν τὸ ἐνεστώτος χιλιετοῦ τριακοστοῦ δεκάτου πέμπτου ἔτους, εὐεργετικῇ Μου Διατάξει, ἀπορροῦσθ' ἐκ τῆς Ἀυτοκρατορικῆς Μου ἀγαθότητος καὶ περινοίας, ἀνελθὼν εἰς τὴν ἱκανότητα Σοι ἡ Γενικὴ συνάμῃ δὲ καὶ Στρατιωτικῇ τοῦ Βιλαετίου Ἰωαννίνων Διοικήσεως, καὶ ἐπειδὴ ἐκ τοῦ Ἀυτοκρατορικοῦ Μου Διβανὸς τὸ παρὸν Ὑψηλὸν καὶ ἀρίστον Ἀυτοκρατορικὸν Μου Διάταγμα τοῦ διορισμοῦ Σοι εἰς τὴν θέσιν ταύτην. Καὶ Σοι δὲ ὁρεῖταις συμφώνως τῇ περινοίᾳ καὶ ἱκανότητι, δι' ἣν φύσει τυγχάνεις πεποικισμένος, νὰ καταβάλῃς πᾶσαν ἐπιμέλειαν καὶ προσπάθειαν περὶ πάντων συνεισφέρουσιν εἰς τὴν καλλίεργειαν καὶ πρόσδοιν τοῦ Βιλαετίου κατὰ τὴν ἐπιδικαιωμένην αὐτοῦ καὶ τῆς ἐν αὐτῷ εὐταΐας καὶ τάξεως ἐν ἀνάγκῃ δὲ περιουσίας αὐτοπροσώπου καὶ εἰς τὰς ἐξ αὐτοῦ ἐξαπλωμένας διεκτικὰς καὶ ὑποδουλικὰς, καὶ ἐπὶ ὅμοιους ἐν παντὶ εἰς τὰς ἱερὰς ὀφειλὰς διατάξεις τοῦ Προσφύτου, καὶ ὅρων συμφώνως τοῖς ἐπιστάσι νόμοις καὶ κανονισμοῖς, καὶ καταβάλλων πᾶσαν ἐπιμέλειαν καὶ προσπάθειαν, ὅπως πάντες οἱ κατοικοὶ καὶ οἱ ἐν αὐτῷ οἰκούντες, πάσης τάξεως ἀπολαμβάνωσι ὑπὸ τὴν φιλοδικαίαν Ἀυτοκρατορικὴν Μου αἰγίδα, ἐν παντὶ ἄκρας δικαιοσύνης, ἡσυχίας καὶ τάξεως, καὶ προσελκύνῃς ὑπὸ τοῦ Ἀυτοκρατορικοῦ Μου ἀρεμῶν εἰς ὁ συγκεντρῶνται πᾶν τὸ κλέος καὶ μεγαλεῖον, ἐπανελθὼν καὶ ἐνισχυρῇ δὲ οὕτω τὴν πρὸς ἡμᾶς γνωστὴν εὐεργετικὴν Ἀυτοκρατορικὴν Μου εὐνοίαν, ὑποβάλλῃς δὲ ἐκ διαλειμάτων εἰς τὴν εὐδαιμόνιαν Πύλιν Μου τὰς ἀναγκαῖας ὑποθέσεις». Ἐξεδόθη τὴν 15 τῆς Σελήνης Γεμαζουλεδὲν τοῦ χιλιετοῦ τριακοστοῦ δεκάτου πέμπτου ἔτους.

Ἐμπορεύονται Ἰωαννίνων. Παρόντος τοῦ διερχομένου τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις Γαλλικοῦ Προξενίου κ. Ἰωάν. Λάμπας, συνεβίβη ἀγωγή τοῦ γάλλου ὑπάρχου Μεζέ Ἀλκαλὴ ἐνώπιον τοῦ μικτοῦ ἐμποροδικείου Ἰωαννίνων δυνάμει γραμματίου εἰς διατάξιν ἐπὶ μὴ πληρωμῇ, κατὰ τὸν ἀγνώστου διαμονῆς διατελούντων Βλάχων Σαρακατσάνων Δημητρίου Ἰωαννικίου, Θεωδωροῦ Ἰωαννικίου, Νασίου Ἰωαννικίου καὶ Χρ. Ἰωαννικίου καὶ τοῦ ταμίου τοῦ μοναστηρίου τοῦ προσφύτου Πιλοῦ καὶ τοῦ τηρητοῦ τοῦ Μητροπολίτου Πρεβεζίας πρωτοσυγγέλου καὶ ἀρχιμανδρίτου Μακαρίου, ἐξαπομύνομεν τὴν εἰσπραξίαν παρ' αὐτῶν ἀλληλεγγῶν 200 εἰκοσφορῶν μετὰ τοῦ τοκοῦ αὐτῶν καὶ δικαστικῶν ἐξόδων, κλητευθέντων κατὰ τὸν νόμον καὶ μὴ ἐμφανισθέντων τῶν ἐναγομένων,

δικασθέντες τῆς ὑποθέσεως ἐρήμην κατεδικάσθησαν οὐδὲν εἰς τὴν πληρωμὴν ἀλληλεγγῶν τῶν ὡς ἀνωτέρω 200 εἰκοσφορῶν μετὰ τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, συνισταμένων εἰς 1440 γρ. καὶ τοῦ νομίμου τοκοῦ αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς διαμαρτυρήσεως, ἥτοι ἀπὸ τῆς 4 Μαΐου 1897 μέχρι τῆς πληρωμῆς αὐτῶν, ἐπὶ τῷ ὅρῳ ὅπως ἐν περιπτώσει ἀνακοπῆς ἐνεργηθῶσι τὰ τοῦ νόμου.

ΕΝΕΚΑ τῆς βραδύτητος μεθ' ἧς διεξάγονται αἱ ἐν Κ' πόλει διαπραγματεύσεις ἐξ ἐπιτακτικῆς τῶν Τούρκων ἀντιπροσώπων ἡ Κυβέρνησις διὰ διακονίσεως πρὸς τὰς Μ. Δυνάμεις κατέστησε τοῦτο γνωστὸν συγχρόνως δὲ καὶ οἱ Κων' πόλει ἡμετέροι ἀντιπρόσωποι μεταδίδοντες ἐπακλειστικὰς ἀντιπρὸς τοὺς αὐτοῖς πρεσβευταῖς τῶν Μ. Δυνάμεων ἀνεκρίναντες αὐτοὺς τὰ περὶ τῶν προνομίων καὶ τῆς προσέτις δικαιοδοσίας οὐσιώδεις ἀντιρροῖς τῶν Τούρκων πληρεξουσίων, ἐνεκα τῶν ὁποίων θὰ καταστῇ ἀδύνατος ἡ ἀνευ διατάξεως συνενόησις μετ' αὐτῶν. Οἱ πρεσβῆται συνέντησαν τοὺς ἡμετέρους ἀντιπροσώπους, ὅπως προσπαθῶσιν νὰ ἐλθωσι εἰς συμφωνίαν τινὰ ἀνευ προσφυγῆς εἰς διατήρησιν. Εἰς τὴν ὥραν καταστῇ αὕτη ἀνάποψις, οἱ ἐδῆλυσαν πρὸς ἡμετέρους ἀντιπροσώπους, ὅτι ἐπὶ τῶν δύο τούτων ζητημάτων θὰ ὑποστηρίξωσι τὰ δίκαια τῆς Ἑλλάδος. Κατόπιν τῶν διαδημάτων τούτων αἱ συνεδριάσεις ἐξακολουθοῦσι, τῶν Τούρκων ἐπιδεικνύντων ἤδη μᾶλλον συνδιελλακτικὰς διαθέσεις.

Αἱ περὶ τῆς διαρρυθμίσεως τῶν συνόρων πληροφορίες δὲν εἶνε εὐχάριστοι. Οἱ στρατιωτικοὶ ἀντιπρόσωποι τῶν Μ. Δυνάμεων, πλὴν τοῦ τῆς Ἀγγλίας, φαίνονται διατεθειμένοι νὰ ἐπιδιόκωσιν εἰς τὴν Τουρκίαν οὐ μόνον τὸ Νεζέρν, ἀλλὰ καὶ ἄλλας θέσεις ἐν αἷς ὑπάρχουσιν ἑλληνικοὶ πληθυσμοί. Ἀλλ' ὁ Ἀγγλὸς ἀντιπρόσωπος ἐδήλωσε ρητῶς ὅτι ἡ Κυβέρνησις τοῦ κατ' οὐδένα τρόπον θὰ ἐπιτρέψῃ ὅπως ἐλευθερί ἑλληνικὴν πληθυσμὸν περιέλθωσι πάλιν ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῶν Τούρκων. Ἐνεκα τῆς στάσεως ταύτης τοῦ Ἀγγλοῦ ἀντιπρόσωπου καὶ τῶν ἐντόνων διαπραγματευτῶν ὡς ἡμετέρων, τὸ ζήτημα τῆς διαρρυθμίσεως τῶν συνόρων προσέκοιτο, τῶν στρατιωτικῶν ἀντιπροσώπων τῶν πέντε Δυνάμεων ζητησάντων νέας ὁδηγίας παρὰ τὴν Κυβέρνησιν αὐτῶν.

Τὴν ΠΡΩΤΗΝ Νοεμβρίου δικάζεται ἐν τῷ ἐνταυθα στρατοδικεῖν ὁ ὁθωμανὸς Σαλῆ-κας, ἐκ Βοστίνης τοῦ Πωγωνίου καταγόμενος, ὅστις συνελήφθη εἰς Φιλιππιάδα, ὅπου ἡμπεροῦσε, ὡς ὄφθιν κατακόστος. Ἡ δίκη αὐτοῦ ποὺ περιέρχεται. Τινὲς τῶν στρατιωτικῶν ἀρχηγῶν τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ τῆς Ἡπείρου, ὅπως καλῶνται τὰ σφάλματά των καὶ τὴν ἀδράνειάν των, ἀποδίδουσι ταῦτα εἰς προδοσίαν τοῦ ἀτυχοῦς Σαλῆ-κας. Ἐπιζόμεν ὅτι οἱ ἑλληνες στρατοῖκα θὰ ἀποδώσιν δικαιοσύνην εἰς τὸν ἀτυχῆ Σαλῆ-κᾶν ἢ Σαλῆ-κας, ὅστις ὁμολογουμένως ὑπῆρξε πάντοτε καλὸς πολὺ καλὸς πατριώτης, ὡς ἐν ἡμῶν βετικῶς νὰ γνωρίζωμεν, καὶ θὰ τὸν ἀφῇσιν ἐλευθερον, κατόπιν δικαταμίνου τυρανίας εἰς τὰς φυλακάς καὶ δαπανῶν, εἰς δὲ ὑπεβλήθη τῇ ἐκμεταλεύσει πολλῶν φάλων ἐπιτηδεῖων. Ἐπιζόμεν δὲ ὅτι τοιαύτη θὰ εἴη ἡ ἀπόφασις τῶν στρατοδικῶν, καὶ ἡν ἐποχὴν οἱ ἀληθῶς ἐνοχοὶ τῶν συμπεριφορῶν τῶν Ἡπειρῶ ἐκστρατεύοντες ἀντὶ νὰ ἐμπίκνυνται ἐν ταῖς φυλακαῖς περιφέρονται ἐλευθεροὶ εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν. Μετὰ τῶν μαρτύρων τῆς ὑπερπαισεως τοῦ Σαλῆ-κας εἶνε καὶ ὁ ἐκ Κόνιστης ἐγκριτὸς ἱατρός Νικολαΐδης, ὅπου καὶ αὐτὸς τοῦ πολέμου, ὅστις ἐξήρακε τὸ ἐπαγγέλμα του εἰς

Φιλιππιάδα, θενε φυγὼν μετὰ τὴν ὑποχώρησιν τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ ἀπωλέσας τὰ πάντα ἱλγαντεστάθῃ εἰς Καρδαρά· γνωρίζει δὲ ἐκ τοῦ σύγγγους τὸν δικαζόμενον Σαλῆ-κας.

ΠΡΟΧΘΕΣ ὑπεγράφη τὸ πρωτόκολλον τῆς παλινστήσεως τῶν προσφύγων μετὰ τῶν Τούρκων ἀντιπροσώπων καὶ τοῦ κ. Ἐρλιν ἐκ μέρους τῆς ἐπὶ τῆς παλινστήσεως ἐπιτροπῆς. Κατὰ τοῦτο ἡ ἐπάνοδος τῶν προσφύγων Θεσσαλῶν θὰ γίνεσθαι διὰ Μουχίου. Δερβέν-Φουρκας καὶ Βόλου. Ὅσας ὅμως τῇ αἰτήσεσι τῆς ἐλληνικῆς Κυβερνήσεως θ' ἀντίκειται ὁ Ἀλμυρός, τότε θὰ κλειθῇ ὁ Βόλος, μὴ ἐπιτροπομένης ἐκείθεν τῆς ἐπάνοδος τῶν προσφύγων. Ἡ παλινστήσις θὰ γίνεσθαι καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς μέχρι τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου, πλὴν διὰ τῆς Δερβέν-Φουρκας, ὅπου οὕτῃ θὰ παρατείνεται ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου μέχρι τῆς 11ης πρωινῆς ὥρας. Ἡ Ἑλλὰς ὑποχρεοῦται νὰ διατρέψῃ τοὺς πρόσφυγας, χρηροῦσα εἰς ἑκάστον αὐτῶν τροφὴν δι' ὅκτω ἡμέρας, ἱδρῶσά δὲ ἀποθήκας εἰς Τραπεζοῦσα, Καρδίτσαν καὶ Βόλον διὰ τὴν κατόπιν εἰσιτίν αὐτῶν. Πλὴν τῶν μερίων τούτων ἀποθήκας δύναται νὰ ἱδρῶσιν κατ' ἐγκρίσιν τῶν Ἑλλήνων ὑπαλλήλων καὶ εἰς ἄλλας ἀκόμη πόλεις ἡ χωρία. Αἱ τουρκικαὶ ἀρχαὶ δὲν θὰ ἐπιτρέψωσι προσκόμματα εἰς τὴν κυκλοφορίαν τῶν προσφύγων καὶ τὴν ἐπιστροφήν των μεταγωγικῶν, θὰ παρέχουσιν δ' ἐν ἀνάγκῃ καὶ στρατιωτικὴν συνόδιαν. Οἱ παλινστούντες ἀνάγκη νὰ εἶνε φιλήσυχον καὶ ἀσπλιν καὶ νὰ μὴ ἔχωσιν ὑπηρετήσεις ἐν τῷ στρατῷ. Ἀπαγορεύεται ἡ παλινστήσις εἰς τὰ στρατιωτικὰ κατεχόμενα μέρη. Ἡ φορολογία τῶν αἰγοπροβάτων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς 50 παρᾶς ἢ ἐν αἰγοπροβάτων ἐπὶ 40 τοιούτων. Ἄλλοι φόροι ἐπὶ τῶν προσφύγων ἢ ἐπὶ τῆς διοικήσεως τῶν προσφύγων δὲν θὰ ἐπιβληθῶσιν. Ὁ κ. Ἐρλιν ὑπέγραψε μετ' ἐπιφυλάξεως, ἐναντιωθεὶς εἰς τὴν ἐπιβολὴν φορολογίας καὶ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς ἐπάνοδος τῶν ἐβέρων. Ἡ ἐλληνικὴ Κυβέρνησις ἐπὶ τῶν ζητημάτων τούτων θὰ προβῇ εἰς διακονίσεις, ἐπιζητοῦσα τὴν διατήρησιν τῶν μεγάλων Δυνάμεων.

ΜΕΤΑ ληρθεῖσαν ἀπόρριψιν ἐν ὑπουργικῷ συμβουλίῳ ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Στρεῖτς παρεκάλεσε τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Δυνάμεων ἐν τῇ ἐπιτροπῇ τοῦ ἐλέγχου, ὅπως ἐπιταχύνωσιν ὅσον τὸ δυνατόν τὰ

ψυχος, πρὸς τὴν ἐσπέραν ἰδίᾳ, ἦτο μέγα καὶ ἀφορητον. Οὐδέποτε κατὰ τὴν τοιαύτην ἐποχὴν ἐγνώρισαν αἱ Ἀθηναὶ τοιαῦτα ψύχη. Ὅλον τὸ Πεντακλὸν ὅρος εἶνε κακαλυμμένον ὑπὸ χιόνων.

— Τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείων δι' ἐγκυκλίου πρὸς τὰς στρατιωτικὰς ἀρχὰς τοῦ Κράτους ἀνηγγέλει, ὅτι ἀποστέλλονται εἰς ἀόριστον ἄδειαν οἱ ἐφεδρικοὶ οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1894.

— Ὁ ἐν Κρήτῃ ὑριστάμενος καὶ θάλασσαν ἀποκλεισμός θ' ἀρθῇ ἅμα τῇ εἰς τὴν νῆσον καθόδῳ τοῦ νέου Γενικοῦ Διοικητοῦ.

— Καθ' ἃ ἐγνώσθη χρεὶς ἐπρόκειτο νὰ ἀφικνούνταν οἱ διορισθέντες ἐν Ἑλλάδι Τούρκοι πρόξενοι. Ἐν Πειραιεὶ μάλιστα ἐφικιάσθη καὶ τὸ κατάλληλον οἶκημα, ὅπερ θὰ χρησιμεύσῃ ὡς τουρκικὸν προξενεῖον.

— Ἡ ἐλληνικὴ Κυβέρνησις προέβη χθὲς εἰς διαβήματα παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις πρεσβευταῖς τῶν Μ. Δυνάμεων, ὅπως τροποποιηθῶσιν ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τῆς παλιννοστήσεως τῶν Θεσσαλῶν οἱ ὅροι ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐδήλωσαν ἐπιρὺλαξιν οἱ Ἕλληνες ἀντιπρόσωποι, ἀφορῶντες τὴν φορολογίαν τῶν κτηνῶν καὶ τὴν ἀπαγόρευσιν τῶν ἐφεδρῶν πρὸς ἐπ' ἀνόδοι.

ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΝ ΗΠΕΙΡῳ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου)

Ἐκαστος ἐκ τῶν φυγάδων χωρικῶν ἦτο τοῦρκος ὑπὸ κλέψας, δυσκόλως δὲ ἠδύνατο πλέον νὰ ἐπιστρέψῃ οἰκάδε. Πολλὰ ἠκούσαμεν περὶ τουρκικῶν ὤμοσθων κατὰ τὸν πόλεμον, περὶ χωρίων δωθέντων βορείως τῆς Πρεβέζης, περὶ τῶν γυναικῶν τῆς Καμαρίνης, αἵτινες κατεκρήμνισαν ἐκνύτας ἀπὸ τοῦ ὕψους τῶν βράχων. Δὲν γινώριζον, ἐν αἷ ἱστορίαι αὐταὶ εἶνε ἀληθεῖς. Μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῆς Καμαρίνης ἐμεσολάβει ὁ ἡμῶν τουρκικὸς στρατός, ἐν πολέμῳ δὲ γελοῖον εἶνε ν' ἀναφέρῃ τις πράγματα, τὰ ὁποῖα δὲν εἶδεν. Ἀλλὰ περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν Τούρκων δὲν ἔχομεν ἀνάγκην εὐγλωττοτέρων μαρτύρων ἀπὸ τὰς χιλιάδας τῶν φυγάδων, οἵτινες ἔφευγον προτροπάζον, ἵνα διαφύγῃ τὴν ἐκδίκησιν τῶν. Ἡ φυγὴ αὕτη ἀποτελεῖ ἀψευδῆ μαρτυρίαν περὶ τοῦ τί ἀνέμενε τοὺς ἀτυχεῖς τούτους. Τόσοι ἄνθρωποι δὲν θὰ ἔχοναν τὰ πάντα φεύγοντες διὰ τὸ τίποτε.

Τὴν Κυριακὴν, τὰ τάγματα ἀνεσχηματίσθησαν καὶ τὸ πυροβολικὸν ἐτάχθη πρὸς ἄμυναν εἰς πάντα τὰ πυροβολεῖα. Τὴν Δευτέραν τὰ τελευταῖα στρατεύματα ἀπεσύρθησαν ἐκ τοῦ τουρκικοῦ ἐδάφους, τὰ πράγματα δὲ ἔλαβον τὴν ὄψιν, τὴν ὁποίαν εἶχον ἀκριβῶς πρὸ τοῦ πολέμου, ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἴχαμεν ἀπώλειαι 60 νεκροὺς καὶ περὶ τοὺς 200 - 300 τραυματίας. Εἴχαμεν ὅμως συγχρόνως συναπώλειαι καὶ τὸ θάρρος μας· καὶ διὰ στρατὸν ἐκ 13,000 ἀνδρῶν, ἡ ἀπώλεια τοῦ θάρρους εἶνε χειροτέρα ἢ ἡ ἀπώλεια 13,000 ἀνδρῶν.

Αἱ ἄθλια ἡμέραι τοῦ φόβου καὶ τῆς ἀπραξίας ἐπηκολούθησαν. Ἐνόμιζε τις, ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπέλθῃ ἄλλο τι, ἐκτὸς στάσεως, σφαγῆς, ἢ λοιμοῦ. Οἱ ἄνδρες κατέκειντο νύκτα καὶ ἡμέραν ἐντὸς τῶν χαρκαωμάτων, μὴ κάμνοντες τίποτε ἄλλο ἢ νὰ καταλαλῶσι τῶν ἀξιοματικῶν τῶν, νὰ γυμνῶσιν ἐκνύτας καὶ φυσικῶς, ἀφ' οὗ ἤδη εἶχον γυμνωθῇ πάσης ἐλπίδος, καὶ φονεύσῃ τὰ ἐπὶ τοῦ σώματος μυρμηκίωντα ζώδια. Τὴν νύκτα συχνὰ ἔβρεχε ραγδαίως καὶ ἀπεναρκοῦντο ὑπὸ τὴν γλοιώδη καὶ νοσηρὰν ὀμίχλῃν. Κατεπονούντο ὡσπύτως ὑπὸ συνεχῶν πορείων καὶ ἀντιπορείων ὅλως ἀσκόπων, διαρκῶς δὲ παρηνωχλοῦντο ὑπὸ φημῶν ἀνυπάρκτων τουρκικῶν ἐπιθέσεων. Πολλοὶ ἀπροκαλύπτως διεδήλωνον, ὅτι οὐδέποτε πλέον θὰ ἐπανελάμβανον τὸν πόλεμον ὑπὸ τοὺς ἀρχηγούς τοὺς ὁποίους εἶχον. Καθ' ὅλην τὴν πόλιν πάντα τὰ καταστήματα ἦσαν κλειστά. Δὲν εἶχον μείνει ἐν αὐτῇ ἢ οἱ στρατιῶται καὶ οἱ πτωχοὶ—ἴσως 16,000 ψυχὰς ἐν ὅλῳ. Κρέας ὁπῆρχε ἄφθονον. Ὁ ἄρτος ὅμως ἐσπάνιζε, δὲν ὑπῆρχε δὲ πρὸς πόσιν νερόν ἄλλο ἢ τὸ θολωμένον ὕδωρ τοῦ ποταμοῦ καὶ τὸ λιμνάζον ὕδωρ ὀλίγων φρεάτων. Εἰς τὰ περί-

χωρα οἱ πρόσφυγες κατεσκήνουν κατὰ χιλιάδας μετ' ἐκατοστῶν χιλιάδας κτηνῶν καὶ ἐκατοστῶν θνησιμαίων ὀλόγυρα. Ἡ ἀλλόκοτος καὶ πνιγρὰ αὕτη δυσωδία ἀνεμῖγνυτο μετ' τὸ ἄρωμα τῶν ἀνθέων τῶν πορτοκαλλῶν τῶν κήπων, καὶ τὸ τοιοῦτον οὔτε ἐν γαμηλίῳ αἰθούσῃ δὲν θὰ δυνηθῶ πλέον νὰ εἰσπνεύτῃ ἀνευ ἀνείας. Οὕτω παρήρχοντο αἱ ἡμέραι, χωρὶς τίποτε ἐκτακτον νὰ συμβαίνει, πλὴν τοῦ ἡμερησίου σχεδὸν πανικοῦ καὶ τοῦ κρότου τῶν τηλεβόλων πέραν μακρὰν πρὸ τῆς Πρεβέζης, κρότου, ὅστις ἦδη ἐπροκάλει τὸ μεϊδιάμα μόνον.

Ἐν τῷ τῷ Τετάρτῳ (Ἀπριλίου 30 | 12 Μαΐου) συνέβη, ὅτι ἐθεωροῦμεν ἀδύνατον. Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὁ ἀρχηγὸς Μάνος διέταξε προέλαιιν ἐπὶ τοῦ τουρκικοῦ ἐδάφους. Ὁ στρατὸς εἶχε διαιρεθῇ εἰς τρεῖς ταξιαρχίας. Ἡ πρώτη ἐπρόκειτο νὰ προχωρήσῃ διὰ τῆς συνήθους ὁδοῦ καὶ ν' ἀνακτήσῃ τὴν Φιλιπιάδα· ἰσχυρὸν σῶμα ἐπρόκειτο νὰ προσβάλλῃ τὴν γέφυραν τοῦ Λούρου καὶ 2000 ἀντάρται ἐστάλησαν διὰ τοῦ στόλου, ὅπως ἀπασχολήσωσι τοὺς ἐν Πρεβέζῃ Τούρκους, καταλαμβάνοντες τὴν παρὰ τὴν Νικόπολιν χερσόνησον. Διὰ τοῦ σχεδίου τούτου ἐπρόκειτο ν' ἀποκατασταθῇ τὸ γόητρον τοῦ στρατοῦ ἢ νὰ κερδηθῶσιν ἀντισταθμίματα τινὰ διὰ τὰς ἐν Θεσσαλίᾳ ἀπώλειαι. Δὲν ἀνῆκεν εἰς τοὺς στρατιώτας νὰ κρίνωσι τὸ σχέδιον ἢ τὸν σκοπὸν αὐτοῦ· ἀξιοσημείωτος ὅμως ἦτο ἡ ἐπιθετοῦσα μεταβολὴ μεταξὺ καὶ αὐτῶν τῶν στρατιωτῶν. Ὁ ἀναγνώστης δέον νὰ ἐνθυμηθῇ, ὅτι εἴμεθα στρατὸς ἡττημένος καὶ ἀποσυντεθειμένος, προελάντων κατ' ἐχθροῦ νικηφόρου, στρατός, ὅστις ὄφειλε νὰ καταλάβῃ ὅχυν· καὶ ἐκλεκτὰς θέσεις, ἃς πρὸ τινων ἐβδομαδῶν εἴχομεν κυριεύσει ἀμαχητί.

Ἡ μεγαλειτέρα ἡμῶν ἐλπίς ἦτο νὰ ἐπαναλάβωμεν θέσεις, αἵτινες πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν ἀνῆκον εἰς ἡμᾶς. Καὶ οἱ στρατιῶται ἀπεδύθησαν εἰς τὸ ἔργον, ὡς ἐὰν μετέβαινον εἰς χορόν. Εἴμεθα περιχαρεῖς, ἐπὶ παντὸς δὲ προσώπου ἐπὶ τῆς τοῦ μεϊδιάμα. Ἐφερόμεθα δὲ εἰς πρὸς τὸν ἄλλον μετὰ τῆς μεγαλητέρας ἀδρότητος. Οἱ ἄνδρες ἐχαιρέτιζον πλέον τοὺς ἀξιοματικούς των καὶ τὸ βῆμά των, ἀντὶ νὰ σύρεται καταπεπονημένον, ἐπτεροῦτο ταχὺ καὶ εὐλεπ. Εἴμεθα καὶ πάλιν ὁ εἰσβάλλων στρατός, οὐδεὶς δ' ἠδύνατο νὰ πιστεύσῃ, ὅτι οἱ οὕτω φαιδρῶς ἐνθουσιῶντες ἄνδρες ἦσαν οἱ αὐτοί, αἵτινες τὴν προτεραίαν ἡτοιμάζοντο πρὸς στάσιν. Τόσον μαχητικὴ εἶνε ἡ ἐπιρροὴ τῆς λείψεως:

— Ἐμπρός!

Τὴν ἐπομένην, περὶ τὴν τρίτην μεταμεσημβρινὴν ὥραν, ἡ πολὺνος καὶ φοβερά μάχη, τὴν ὁποίαν οἱ Ἕλληνες ὀνομάζουσι μάχην τοῦ Γριμπόπου, ἤρχισεν. Σκοπὸς αὐτῆς ἦτο νὰ ἐκτοπισθῶσιν οἱ Τούρκοι ἀπὸ τοῦ ὅχυνος περιχαρῶν μένων θέσεων ἐπὶ τινων λόφων ὑψομένων 1200 πόδας καὶ εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων μίλις μετὰ τῆς Ἀρτης, οὕτω δὲ διὰ τῆς παρακάμψεως τῆς δεξιᾶς αὐτῶν πτέρυγος νὰ ἐξαναγκασθῶσι νὰ ἐκκενώσωσι τὴν πόλιν τῆς Φιλιππιάδος καὶ ὅλον ἐκεῖνο τὸ διαμέρισμα. Τὸ θέατρον τῆς κυρίας ἐπιθέσεως ἀπετέλει μικρὰ πεδιάς, ἄγρουσα μεταξὺ τῶν λόφων ἀπὸ τοῦ ἐρημωθέντος χωρίου τῆς Γρεμενίτσας. Ἀρχεταγὸς ἡ πεδιάς μάλιστα μετὰ τὴν διάβασιν τοῦ ποταμοῦ καὶ πᾶσαι αἱ φάσεις τῆς μάχης διεκρίνοντο ἀρίστα ἀπὸ πολλῶν σημείων τῆς πόλεως. Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν, ὡς ἐν μεσαιωνικῇ μάχῃ, περὶ τῶν τειχῶν τῆς πόλεως, αἱ γυναῖκες, τὰ παῖδια καὶ οἱ γέροντες συνηθροίζοντο εἰς τὰς ἐκάλξεις τοῦ φρουρίου καὶ τὰς κλίμακας τοῦ γηραιοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ, ἀναμένοντες τὴν ἐκβασιν τῆς μάχης, ὃ δὲ δῆμάρχος ἐστρατολόγει τοὺς σωματικῶς ἱκανοὺς, ὅπως μεταφέρωσι τοὺς τραυματίας καὶ τὰ σώματα τῶν νεκρῶν.

Οὐδὲν θαυμασιώτερον τῆς προσέσεως τοῦ ἐλληνικοῦ πεζικοῦ καὶ πυροβολικοῦ ὑπὸ τὸ σφοδρὸν πῦρ τοῦ ἐχθροῦ ἀνὰ τὴν πεδιάδα καὶ ἀπὸ τῶν κλιτύων τῶν περὶ τὸ ὕψωμα. Οἱ Τούρκοι ἐξετοπίσθησαν ἐκ τῆς πρώτης αὐτῶν θέσεως καὶ ἐντὸς τῶν χαρκαωμάτων, τὰ ὁποῖα ἐγκατέλει-

ψαν, οἱ νεκροὶ τῶν εὐρέθησαν ἤδη σκυλευμένοι ἀπὸ τὰ ἀσπρόρρουχά των. Ἡ δευτέρα θέσις παρουσίαζε μεγαλειτέρας δυσχερεῖας, διότι τὸ ἐδάφος ὑψοῦτο βραχμιαίως, τὰ δὲ ὄχυνά των ὀπισθεν τῶν ὁποίων ἐλέγετο ὅτι ἦσαν ἐτοιμα πρὸς ἄμυναν 30,000 Τούρκοι, καθίστα αὐτὴν ἐκτάκτως ἰσχυράν. Ἐξ ἄλλου τὴν νύκτα καὶ ἐφ' ὅλην σχεδὸν τὴν ἡμέραν ἔβρεξε ραγδαίως καὶ ἡ βροχὴ ἐπηύξησε τὴν ἀπελπισίαν μας. Πρὸς τοὺς δ' ὁ στρατὸς ἡμῶν, ἀπὸ μέρους ὁποῖον ἀδύνατον ἦτο νὰ προσέλθῃ, ὑπέστη πῦρ ὁρὸν καθ' ὅλην τὴν Παρασκευὴν ἐκ τῶν ἀνὰ τὰς ἡμῶν νὰ δύναται νὰ κινηθῇ. Τὸ αὐτὸ δύναται νὰ λεχθῇ καὶ περὶ τάγματος, τὸ ὁποῖον ἀναπτύχθη πρὸς ἐπίθεσιν ἐπὶ τῶν ἀριστερόθεν ἡμῶν λόφων καὶ ἦτο ἐκτεθειμένον εἰς ἀκροβολιστικὸν πῦρ, προερχόμενον ἀπὸ τῆς μεγάλης ὁδοῦ καὶ τὰς βολιδόφρους ὀβίδας πυροβολαρχίας τεταγμένης πέραν βαθύς τέλματος, ἐμποδίζοντος τὴν πρὸς τὸ πρόσω προέλαιιν αὐτοῦ. Αἱ ἀπώλειαι ἦσαν μεγάλα. Δέκα ἀξιοματικοὶ ἐφονεύθησαν. Οἱ ἄλλοι δὲ παρέμενον πιστοὶ εἰς τὰς θέσεις, τὰς ὁποίας καὶ ὁ ἀρίστα πειθαρχῶν στρατὸς δυσκόλως ἠδύνατο νὰ τηρήσῃ. Ἡλπίζαμεν εἰς ἀπασχολήσιν τοῦ ἐχθροῦ πρὸς τὸ μέρος τοῦ Λούρου, ἀλλ' ἡ ἀπασχολήσις αὕτη οὐδέποτε ἐγένετο.

Ἐφ' ὅλην τὴν ἡμέραν οἱ στρατιῶται ἡμῶν οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐκάμνησαν, ἀλλ' ὅταν ἐνέκτωσαν ἡ ὑποχώρησις κατέστη ἀναπόφευκτος καὶ λίαν πρῶι ὁ στρατὸς ἀπεσύρθη ἐν ἀρίστῃ τάξει πρὸς τὴν ὅχυναν θέσιν τοῦ Ἰμαρέτ, τρία τέταρτα τοῦ μιλίου πρὸς τὰ ὀπισθεν καὶ ὠχυρώθη ἐκεῖ μετ' ἄρκας ψυχραιμίας καὶ ἀπορρασιτικότητος. Τὴν ἡμέραν ἐκείνην οὐδὲν συνέβη πλέον τι ἐκτακτον, ἐτάφησαν δὲ μόνον οἱ νεκροί. Περὶ τὴν μεσονύκτιον ἤκουσα τὸ πυροβολικὸν καὶ τὸ πῦρ κὸν ἐπανερχόμενα καὶ πάλιν πρὸς τὴν πόλιν. Ἐνόμισα ὅτι ἐπρόκειτο περὶ νέου πανικοῦ, ἀλλ' εἶχα ἄδικον. Φαίνεται ὅτι ὁ Σουλτάνος ἠρνήθη νὰ δώσῃ ἀνακωχὴν ἀν' μὴ ὁ στρατὸς τῆς ἐξουσίας ἀπεμακρύνετο ἐξ Ἡπείρου. Τὴν Τρίτην ἀπόγευμα, μετὰ πολλὰ σαλπίσματα καὶ πυροβολητὰ ἱππέων ἀμφοτέρωθεν, πέραν καὶ ἐκείνη τῆς γεφύρας, μεγάλη λευκὴ σημαία ἐθεάθη κατατίζουσα πλησίον τῶν μεγάλων ἡμῶν τηλεβόλων ἐπὶ τοῦ τετραγωνικοῦ στρατώνας, τῷ ἐπὶ τοῦ λόφου, τοῦ ὑπερκειμένου τῆς πόλεως ἐγγερομένου καὶ ὁ τρικονθήμερος πόλεμος ἐληξεν.

(ἀκολουθεῖ)

Οἱ ἐν **Καζῶ** συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται νὰ ἐμβάσωσι τὴν συνδρομὴν των μόνον χωρὶς νὰ ζητηθῶσιν ἐκ δευτέρου εἰς τὸν κ. **Χαρίση Βασιλείου**. Οἱ ἐν **Ρωμουνίᾳ** εἰς τοὺς ἐν **Βουκουρεστίῳ** κκ. **Ἀδελφοὺς Χάιτα**. Οἱ ἐν **Σερβίᾳ** εἰς τὸν ἐν Βελιγραδίῳ κ. **Ιω. Χαριστάδην**. Οἱ ἐν **Κερκύρᾳ** εἰς τὸν κ. **Νικόλ. Θρόνον**. Οἱ ἐν **Πάτραις** εἰς τὸν κ. **Μ. Χαρίτων**. Οἱ ἐν **Πειραιεὶ** εἰς τὸν κ. **Ἀθ. Δενδοῦλη**. Οἱ ἐν **Ἀρτῇ**, **Μετσοβίοις**, **Νεοχωρίῳ** (Παρχελωϊτίδος), **Αἰτωλικῷ**, **Πύργῳ** εἰς τοὺς ἐκεῖ ἀντιπροσώπους ἡμῶν. Παρακαλοῦνται δὲ οἱ συνδρομηταὶ νὰ ἐμβάσωσι μόνον τὴν συνδρομὴν καὶ μὴ ἀναμένωσι ἄλλας παρακλήσεις.

Οἱ ἀσκησιολογῆτως ἀρνούμενοι νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὴν παρακλήσιν ἡμῶν ταύτην νὰ χωρίσιν ὑπ' ὄψιν ὅτι θὰ μᾶς ἀναγκάσωσιν ἐπὶ τοῦ Στόβου νὰ δημοσιεύσωμεν τὰ ὀνόματά των.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

Γ. Α. ΠΟΡΤΟΛΟΥ καὶ Β. ΜΑΝΙΑΝΗ

ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΝ «ΓΙΩΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΕΛΠΙΣ»

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς

ΤΕΤΑΡΤΗΝ ὥραν 8 π. μ. δι' Ἀγίαν, Μέθανον, Πόρον, Ἰθάκην, Σπέρτα, Χέλιον, Λαωνίδιον, Ἀστὴρ καὶ Νάυπλιον.

ΠΕΜΠΤΗΝ ὥραν 9 π. μ. διὰ Δουράκιον, Ἀττικὴν, Ἰτέαν, Γαλαξίδιον, Βιτρινίτσαν, Πάτρας, Ἰθάκην, Σάμην, Ἀγ. Εὐθυμίαν, Φισκάδον, Λακάδα, Βόνιτσαν, Κόπραινα καὶ Καρβασαρά.

Πλείότεραι πληροφορίες δίδονται εἰς τὸ ἐν Πειραιᾷ πρακτορεῖον, Πλατεία Καραϊσκάκη καὶ ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Σταδίου κάτωθεν τοῦ Ἐνδοχείου Ἀθηνῶν.

(1) Ἦτο ἡ Ἡπειρωτικὴ φάλαγξ.